

تازه‌های میراث مکتوب

آثار ذیل در سه ماهه اول سال جاری به این دفتر پیشنهاد شده و در هیئت علمی به تصویب رسید. سه عنوان نخست حروفچینی شده و در دست نمونه خوانی است.

۱. مجموعه آثار و رسائل حسن بن عبدالؤمن ملقب به حسام

الدین خوئی (نیمه دوم قرن هفتم) مشتمل بر رساله‌های:

- نصیب الفتیان و [نسب] التبیان، که فرهنگنامه منظوم عربی به فارسی است مانند نصاب الصبیان ابونصر فراهی.
- ملتسمات: حاوی صد و اند قطعه و رباعی در باب ملتسمات متفرق از سلطان عصر.
- نزهة الکتاب: مشتمل بر صد آیت قرآنی در اغراض متفاوت، صد کلمه از احادیث پیامبر (ص)، صد کلمه از نصایح خلفا و موجزات الفاظ فصحا و صد بیت تازی مترجم به صد بیت پارسی.

• غنیة الکاتب: در شیوه مکاتبات و معرفت ترتیب مخاطبات، حاوی دعوات و عنوانات و مصطلحات متفرقه رایج در آن عصر.

• قواعد الرسائل: در قواعد رسائل موافق استعمال عهد.

• رسوم الرسائل: در مقدمات فن مراسلات، مکاتبات اخوان، تقریرات دیوانی به مناصب مختلف و تقریرات شرعی.

۲. بلبلیستان / تصحیح میر انصاری

محمد فوزی موستاری (۱۱۶۰ هـ. ق) ادیب فرزانه کشور بوسنی هرزگوین، بلبلیستان را به سال (۱۱۵۲ هـ. ق) در یک مقدمه و شش خلد فراهم آورده و به مجموعه بوستان و گلستان سعدی، بهارستان جامی، نگارستان کمال پاشازاده و سنبلستان شیخ شجاع افزوده است.

خلد چهارم بلبلیستان که مشتمل بر تذکره شاعران پارسی گوی قلمرو عثمانی در آسیای صغیر و شبه جزیره بالکان است، گویاترین سند بر مقبولیت و گسترش زبان و ادب فارسی

و فرهنگ ایرانی در این دو خطه می‌باشد.

۳. خرابات / تألیف فقیر شیرازی (۱۲۹۶ - ۱۳۵۱ هـ. ق)

این اثر مشتمل بر یک دیباچه و چهار باب - بر اساس چهار فضیلت اخلاقی - متفق علیه حکمای بزرگ یونان از سقراط به بعد - حکمت، شجاعت، عفت و عدالت، و یک فصل پایانی بنام پیمانانه می‌باشد. مؤلف خرابات را - به پیروی گلستان سعدی - از حکایات، مواعظ و حکم، همراه با قطعات منظوم با بیانی شیوا پرداخته است.

۴. اخلاق جلالی / تألیف جلال الدین دوانی

این کتاب که مانند کتاب خواجه نصیر طوسی دارای یک تقدیم، یک مقدمه و سه بخش (لامع) است، تحریر جدیدی از اخلاق ناصری و عاری از عبارات غیر متعارفه و اشعار غریبه آن است. در این کتاب شواهد و دلایل از آیات قرآن و احادیث نبوی و سخنان صحابه و تابعین و مشایخ و ائمه دین و ذوقیات اهل کشف و شهود برگزیده شده است.

۵. شرح ثمره بطلمیوس / شارح خواجه نصیر طوسی

متن کتاب عربی است. این کتاب شروح عربی فراوانی دارد. خواجه نصیرالدین به دستور یکی از امرای زمان در عصر هولاکوخان این کتاب را که حدود صد بند دارد به فارسی شرح کرده است. مقدمه این کتاب در کنگره خواجه نصیرالدین توسط محقق آن آقای جلیل اخوان زنجانی قرائت شد. این کتاب با اصلاحات و اضافات و در حدود ۲۰۰ صفحه بزودی به دست حروفچینی سپرده خواهد شد.